

תוספת שבת

זמני הדלק"נ שבת מוקדם פרשת חוקת
 ירושלים: 7:12 מוקדם: 7:02
 בני ברק: 7:27 מוקדם: 7:17
 מודיעין עילית: 7:21 מוקדם: 7:11
 חיפה: 7:22 מוקדם: 7:12

מדברי רבותינו זצוק"ל ושיבדלחט"א במעלת תפילת מנחה בערש"ק וקדושת השבת

התגובה לממשלת הזדון: חזוק בתוספת שבת ובלמוד הלכות שבת, זה הדברים שהורה לפני כשנה וחצי רבינו הגדול מרן רה"י הגר"ג אדלשטיין לתושבי טבריה, שאכן התחזקו והפילו את ראש העיר שונא הדת שלהם, וזה יכול להיות החיזוק שלנו לביטול ממשלת חילולי השבת והקדושה..

לצאת ולהפגין נגד חלול השבת, הסכיתו ושמעו לתכן דרשתו הקצרה והמאלפת: כשהחל לדבר היה הקהל דרוך במתח, מה יגיד רבי שלום על הארוע הקשה, וכיצד יש למגר את תופעת חלולי השבת?

נעמד רבי שלום ואמר בקול רם: אני מבקש מכלם לחזר על דברי כלם מלה במלה: "אני - אני".. מקבל- והצבור מחרה מחזיק אחריו "מקבל", "על עצמי ללמד כל שבת רבע שעה הלכות שבת" ובזה סיים את נאומו חוצב להבות האש! תוך אמירת פסוקי קבלת על מלכות שמים, הנאמרים בסוף תפלת נעילה. החזוק היה עצום. עד היום ממשיכים רבים מבני השכונה לשמר על תקנה זו מני אז!

יצויין שכך הורה מרן הגרש"ז אוירבעד זצוק"ל על תגובתו להפגנות חילולי שבת באומרו הגר"י נויברט זצ"ל הוא המפגין הטוב ביותר למען השבת, ע"י הוצאת ספרו "שמירת שבת כהלכתה",

וכן אמר הגר"ש שבדרון זצ"ל בשנת תשל"ח בעצרת על פיגוע רצחני שארע בקו 12, ביניהם היה אחינו של רבי שלום שבדרון זצ"ל, הקדוש אהרן מאיר אויערבך הי"ד. כהרגלו אפשר רבי שלום לכל הרבנים האחרים לשאת דבריהם לפניו, אלא שקדם לכן שאל את המארגנים איזה דבר צריך לחזק ולעורר בשכונה. ספרו לו בכאב אודות כביש העובר במרכז השכונה ובו חלול שבת בפרהסיה, אך אם סבורים אתם שר' שלום קרא לצבור להתחזק

למה בשבת חסר לנו ההתרגשות המיוחדת שיש לנו ברגלים?

שיחת חיזוק מהגאון הגדול רבי אברהם יצחק קוק שליט"א ר"י מאור התלמוד וחבר מועצת

החוגים והעדות, פגשו וראו יהודים אשר קדשת השבת בערה בתוכם בשלהבת אש קדש, והשפיעו על כל סביבותם.

בדורות הקודמים בערה בכלל אש קדש של קדשת השבת. בספר 'זכרו תורת משה' מבעל ה'חיי אדם' (סי' א) כתב: "יכול האדם להתבונן ולנסות כי כאשר יכון דעתו, ותהיה יראת ה' בלבו באמת... אז בודאי לאחר שטבל בערב שבת בכונה רצויה לקבל קדשת שבת... ירגיש בנפשו יראת הרוממות שבאה לו, עד שתבער בו אהבת ויראת ה', וזה בדוק ומנסה מכמה אנשים כמה פעמים בלא שום ספק". שמעתי מתלמיד קרוב לרבי אליהו לופיאן זצ"ל, שלמד אתו את דברי ה'חיי אדם' הללו, וכאשר הגיע לקטע: "וזה בדוק ומנסה מכמה אנשים כמה פעמים", הוסיף ואמר לו: "און איך וייס דאס אויכעט ב"ה [וגם אני יודע את זה ב"ה]. כשהתענינתי אצל בני המשפחה של הגה"צ ר' אליהו זצ"ל מה ידוע להם על אותה הרגשה פנימית שלו בקדשת שבת קדש - ספרה בתו שהיתה לידו בשעת חליו, כאשר שכב בחסר הכרה, שכשהגיע זמן קבלת שבת התחיל מעצמו לומר בהתעוררות את פסוקי קבלת שבת! כי קדשת השבת היתה תקועה בלבו, עד שהרגיש בה אפלו מתוך חסר הכרה, כשם שאדם מחסר הכרה שדוקרים אותו מגיב לכאבי הגוף, למרות חסר ההכרה שלו. עד כדי כך היתה מוחשית אצלו קדשה זו!

שמעתי מפי מרן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצ"ל, שבולוויץ' היו הולכים להתפלל על קברו של אחד מצדיקי הדור שנקרא בשם "ר' יעקב קאפ - העכער". שם זה נקרא עליו משום שביום שבת קדש השפיעה עליו כל כך קדשת השבת שהיתה חדורה בו, עד כי נשתנה מראה גופו ונעשה גבוה בראש! גם בדורות אלו חנכו בהיכלי הישיבות לעבודה של קניית קדשת השבת. ושמעתי מפי מרן המשגיח זצ"ל, שבקלם, אחת הקבלות הראשונות שחנכו אליה את הצעירים היתה: להפך להיות "שומר שבת"! וזאת על ידי למוד הלכותיה והתבוננות בקדשתה.

שבת קדש, עליה נאמר "וקדשתו מכל הזמנים" - הנה דוקא היא אינה זוכה ליחס נכון כשאר המועדים, אין את ההתרגשות והשמחה המיוחדת שנכרת אצל כל אחד בהגיע פסח או סכות. ויש להבין ממה נובע דבר זה.

באור הענין - אומר רבי אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א, ראש ישיבת "מאור התלמוד" - כך הוא: בגשתנו אל ראש השנה או יום הכפורים, ואף אל שלשת הרגלים, מצטירת לנו המטרה וההשגים אותם אנו רוצים להשיג בימים קדושים אלו, ופשוט לנו שאי אפשר לעבר את ראש השנה בלי לצאת ממנו מקבלי על מלכות שמים, ואת יום הכפורים בלי להיות שייך לטהרת היום, אשר זה התנאי להכתב ולהחתם בספר החיים.

אם היינו נגשים אל השבת בגישה זו, היינו שואלים את עצמנו בערב יום השבת: לקראת מה אני צריך להתרומם בשבת זו, מהי התוספת באמונה ובקדשה שעלי להשיג, ובהגיע זמן מוצאי שבת בו אנו חוזרים לימות החול, בשעת קיום הרחת הבשמים כדי להפיג את צער הירידה מאותה התרוממות נפש שהשגנו בשבת על ידי שמירת קדשתה והלכותיה כראוי, היינו חשים את אשר השגנו בשבת זו ומחפשים עצות לשמר את אותן מעלות בתוכנו - היתה השבת משמשת עבורנו יום של התרוממות, כפי שהיא באמת, וכלשון חז"ל: "יומא דנשמתא ולא איה יומא דגופא כלל", והיה פשוט לנו שערב שבת מחיב הכנה עצומה לקראת שבת, הכנה המתחילה בבקר יום הששי - "והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו", ומחיבת לחוש במוצאי שבת וביום ראשון מעין דמעין של ההרגשה שלמחרת ראש השנה ולמחרת יום כפור. אם אכן היינו חושבים כך, היתה משתנה כל הנהגתנו בערבי השבתות, בסדרי התורה והתפלות של השבת ובנצול הזמן של מוצאי שבת קדש.

עבודה זו של החדרת והכרת קדשת השבת, תפסה מקום מיחד בחנוך בישיבות גם בדור שלפנינו, למרות שבכל פנה ופנה, בכל

והארץ וכל צבאם נבראו בששת ימים על ידי הבורא יתברך שמו והכרת חכמת ה', גדלתו וטובו וחסדו, עד שמכח זה מגיע למעלת הקדשה העליונה, ושמח בעושהו על שהאיר לו בזיו השכינה להגות בו וכו', ומבין את רוממות הזיקה בינו לבין קונו על ידי התבוננות השכל בטוב ה' ושמירת מצוותיו, כמו שהיתה כונת הבורא בשמירת השבת, שנאמר: 'ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם'. "ולכן [מתוך ענוגו בקשר עם השי"ת] הוא נמנע מכל מה שמפסיקו מהגותו, ונמנע משיחה שאינה ממין הענין, ואין צורך לומר משיחה בטלה", עכ"ל. כמובן שמדרגות אלו דורשות הכנה מרבה.

וקשה שלא להזכיר את מה ששמעתי מפי מרן הגרא"ל שטיינמן שליט"א בעת שיחה עמו על ענין השיך לשמירת שבת, ותגובתו שקפה את גדל צניעותו ורוממות משגיו האמתיים בשמירת השבת: "כמה תפלות וזכויות צריכים כדי לשמר שבת אחת כהלכתה ולהקרא 'שומר שבת', ולואי ונזכה שלא נהיה, ח"ו, מחללי שבת... הם הם דברי הפיטן בזמירות השבת: "כל שומר שבת כדת מחללו, הן הכשר חבת קדש גורלו, ואם יצא חובת היום אשרי לו אל א-ל אדון מחוללו מנחה היא שלוחה".

"אין אדם שומע לי ומפסיד" - נמנע מעשיית מלאכה בערב שבת - והרוויח הון עצום

ביום ראשון בבוקר מתקשר המתווך לקפריסאי, ושואל אותו: נו, קנית? אמר לו הקפריסאי; שבשבת קודש (רח"ל) לקחו אותו מתווכים אחרים לראות את הדירות באזור. והוא עדיין לא סגר עסקה. ואני יגיד לך את האמת, שום דירה לא מצאה חן בעיני, אני לא מרגיש שזה דירת החלומות שרציתי. חשב המתווך לכמה רגעים, ואמר לקפריסאי, יש לי רעיון חדש בשבילך, משהו שלא חשבתי עליו מקודם בכלל, אבל ננסה ניסיון אחד, מדובר על דירה ששייכת ליהודי מאמריקה שרוצה למכור אותה ב-12 מיליון \$, אפילו אין ברשותי מפתח שלה, אבל היא עומדת למכירה כבר תקופה ארוכה, אולי האמריקאי יתרצה למוכרה בפחות, ונוכל לתווך ביניהם. התקשר המתווך לאמריקאי, מה עם הדירה? שאל המתווך, אמר לו האמריקאי; שהוא צריך את הכסף דחוף, והוא מוכן לרדת עד למחיר של 9 מיליון \$ [ממש מבצע...]. רק נכנסו לדירה, והקפריסאי מתחיל להתלהב, איזה יופי! איזה סלון ואיזה חלון, איזה מרפסות, איזה נוף, וכך באופן של 'מוסיף והולך' הוא עובר מחדר לחדר, ומקומה לקומה, כולו מולהב למראה הדירה. בסיום הסיור כבר היה ברור שהקפריסאי מעוניין לקנותה, הושיט הקפריסאי את ידו לאמריקאי ואמר לו "מזל וברכה", שיהיה למזל טוב... מייד יצאו לעורך דין וחתמו את העסקה ביניהם, ובמעמד החתימה נתנו כל אחד צ'ק למתווך על תיווך הדירה. 2% מכל צד, והמתווך קיבל לידי 348,000 \$ (!!!).

ממעשה זה ניתן ללמוד, א. מי כעמך ישראל, לראות יהודי פשוט שעומד בניסיון בגבורה, ומכריז בעוז ובגאון שפרנסה זה רק מהקב"ה, ואף על פי שהיה ניתן בקלות למצוא היתרים לדבר. (ואכמ"ל בנושא מלאכות המותרות בערב שבת, ועי' שו"ע אורח, סי' רנא).

ב. "אין אדם שומע לי ומפסיד". הקב"ה שילם ליהודי במזומן. ואין הדברים רק ליהודי זה, אלא כל יהודי ויהודי צריך ומחויב להאמין שאין אדם שומע לי ומפסיד", וזה על הכל! תפילה, שיעור תורה, קביעות עיתים לתורה, גדר של קדושה, גדר של יראת שמים, תמיד, אבל תמיד, אין אדם שומע לי ומפסיד.

ובישיבת חברון היה ראש הישיבה, רבי יחזקאל סרנא זצ"ל מוסר בביתו שיחות מוסר כשעה לפני קבלת שבת, ובמשך שנתים רצופות דבר על רום תפארתה של השבת והעבודה הגדולה להשתתף אליה. וספר בישיבתנו הקדושה אחי, הרב דרחובות שליט"א, שבשעה שהיו יוצאים השומעים משיחות אלו, הרגישו שהם יוצאים מאיגרא רמא - מעולם של התרוממות רוח, תחושות נעלות בקדשת השבת, אל תוך עולם נמוך יותר, המחייב עבודה פנימית כדי לשמר את אותן הרגשות שהשיגו.

ונכדו של מרן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצ"ל ספר, שכשהגיע פעם לבית הסבא בליל שבת, שאלו בתמיהה: האם כל כך מהר גמרו לאכל בשישיה? ואמר לו שאמרו בשם מרן המשגיח זצ"ל שלא עודד כל כך לשיר זמירות שבת בשלחן השבת. והשיבו מרן ראש הישיבה זצ"ל: "כשהיה המשגיח זצ"ל חי, לא היו נחוצות כל כך הזמירות [כי ראו אותם], אבל כיום, שהמשגיח לא נמצא, נחוץ מאד לשיר זמירות [כדי לעורר להרגיש את כבוד קדשת השבת]. ובספר 'המספיק לעובדי ה' [מרבנו אברהם בן הרמב"ם] מתאר שלש מדרגות זו למעלה מזו של השומר שבת כהלכתה, והמדרגה העליונה היא, "שמכח ההתבוננות וההכרה שהשמים

מעשה מחזק ביותר ששמעתי מאאמו"ר שליט"א ששמע מבעל המעשה בעצמו. יהודי שלפרנסתו הינו 'מתווך' המתווך דירות לאנשים. הימים אינם ימי שגרה אלא ימי 'מגיפת הקורונה', שבהם התהפכו סדרי עולם. בכל התקופה הזאת היהודי שעובר כ'מתווך' לא הצליח להביא לידי גמר אפילו מכירת דירה אחת, ולא היה לו שום הכנסה, כיון שבתחום הזה, אפשר לעבוד קשה מאד ולא להצליח, אם בסופו של דבר לא נחתמה עסקה, ואפשר בעסקה הגונה אחת להרוויח הון רב... המצב הזה גרם לו להיכנס לחוב גדול מאד בבנק, והוא נשא את עינו לשמים, אל בורא שמים וארץ, הון ומפרנס לכל חי.

ויהי היום, מצלצל הטלפון במשרדו, ומעבר לקו מדבר יהודי מקפריסין, היהודי הקפריסאי מעוניין לרכוש דירת מגורים בעיר 'רמת - גן'. היהודי הקפריסאי הקציב סכום גדול של 8 מיליון \$ על מנת לקנות וילה באזור הזה דווקא, ה'קפריסאי' סיכם עם ה'מתווך' שהוא לוקח חופשה מיום שישי בבוקר ועד ראשון בערב על מנת להגיע לישראל ולרכוש דירה, בראשון בלילה הוא צריך לחזור לחו"ל עם דירה... המתווך שמח מאד, שסוף סוף מגיע לקוח 'שמן' ורציני. נראה שסוף סוף הולכת להסגר כאן עסקה, עם תשואה גבוהה בצידה. המתווך הכין רשימה של כעשר דירות המתאימות למחיר אותו מעוניין האיש לשלם, ולשאר דרישותיו. וקבעו פגישה ליום שישי בשעה 9:00 בבוקר. ביום שישי בשעה 8:00 מצלצל הטלפון של המתווך, והקפריסאי מודיע לו שיש לו עיכוב קל, והוא יוכל להגיע רק אחר חצות היום... אמר לו המתווך, ה'שולחן ערוך' אומר ש'העושה מלאכה ביום שישי אחר חצות, אינו רואה בה סימן ברכה', (סימן רנא) אני לא עושה מלאכה ביום שישי אחרי חצות. הקפריסאי לא נבהל, ואמר למתווך; מה אתה חושב? שאתה המתווך היחיד באזור? יש עוד מתווכים! אמר לו המתווך; אתה צודק, אבל אני מתפרנס מבורא עולם, והוא לא צריך תיווך לפרנס, אני בטוח על דברי המדרש (דברים רבה) "אין אדם שומע לי ומפסיד". ונפרדו לשלום.

לתרומות לעלון אפשר גם ב"נדריים פלוס" ו"קהילות" קופת "אוסף גליונות" קופת "עלון תוספת שבת" או בטלפון 037630543 שלוחה 2040.

לפרטים והנצחות או לשליחת דרשות וכד' ניתן לפנות למייל a0732951324gail.coa
לשמיעת שיחות חיזוק בנושא שבת בטל: 073-2951324